

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

(Volgens bijlage I van het KB van 9 maart 2003 en het KB van 17 maart 2005 – Werkdocument v. 08.04.05 voor de EDTC)

Algemene bemerkingen:

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat de titel van bovenvermeld document volgende woorden bevat: “*Volgens bijlage I van het KB...enz*”. De in opspraak genomen bijlage I beschikt opzettelijk niet over de verwachte voorzieningen aangegeven in het document. Zij werden “*uitgevonden*” zonder de aanwezigheid van vertegenwoordigers van eigenaars of mede-eigenaars, desondanks hun protestbetuigingen dienaangaande. Zowel het NICM/CNIC als het SNP/AES beschouwen bij deze de onmiddellijke verwijzing naar de bijlage I “*Volgens bijlage I...*” als niet correct en dient bijvoorbeeld te zijn: “*Volgens een interpretatie van bijlage I...*” of “*Volgens een poging van vertaling van bijlage I in cijfers...enz*”.

Er werd met enige tevredenheid nota genomen van het feit dat de cijfers vermeld in het desbetreffende document alleen maar indicaties of maatstaven zijn naargelang grootte, zoals bijvoorbeeld; de verlichting, de snelheden, de afstanden enz...

Met betrekking op de liften met historische waarde of/en gebouwd vóór 1958, zijn wij akkoord omtrent de inzake genomen beslissing wat stelt dat eigenaars met een dossier van dergelijke liften zich kunnen richten tot een Commissie (of soortgelijke) samengesteld uit; vertegenwoordigers van de Commissie van Monumenten en Landschappen uit de 3 Gewesten, onafhankelijke experts, vertegenwoordigers van eigenaars en mede-eigenaars alsook nog andere vertegenwoordigers eventueel (EDTC, liftenbouwers, enz...) Deze maatregel werd gekoppeld aan het nemen van eventuele beslissingen uit technische overweging zoals voorzorgsmaatregelen bij oudere liften met houten geleiders, enz...

Zie “*Informatieve vragenlijst...*” in de hoofding, met specifieke bladzijde “*Informatieve...*” KB van 9 maart 2003...enz.

Opnieuw stellen we de onterechte verwijzing naar het KB vast wat aanleiding geeft tot verkeerde interpretaties of vergissingen.

Onder de rubriek “*Kwetsbare gebruikers*”...en “*Personen met beperkte mobiliteit*”, “*Personen met andere handicap*”. Er wordt bepaald door sommige aanwezigen dat deze vraag nogal moeilijk ligt. Er wordt andermaal de aandacht gevestigd dat uitsluitend het KB kan worden opgelegd. Het KB voorziet onder artikel 4 § 1ste Al 2, dat “*... er rekening gehouden dient te worden... met specifieke gebruiksvoorwaarden indien dit voor de gebruikers, die dagelijks of meermalen per week de lift gebruiken. Speciale aandacht wordt hieraan besteed indien één van deze gebruikers een persoon is (en dus niet “zou worden”...) met een verminderde mobiliteit*” en het 4de punt onder de bijlage I stelt dat: “*Afhankelijk van het resultaat van de risicoanalyse...a) de lift aanpassen voor gebruikers met een beperkte mobiliteit indien er een hoge waarschijnlijkheid is dat deze lift geregeld door gebruikers met een verminderde mobiliteit wordt gebruikt...in dit geval wordt de stopnauwkeurigheid voorzien in punt2, d beperkt tot 10 mm.*”

In dit geval verwijst het KB in geval een gebruiker met beperkte mobiliteit de lift dagelijks gebruikt (Art.4 §1) terwijl de bijlage I spreekt van een hoge bestaande waarschijnlijkheid waarbij de lift geregeld wordt gebruikt (en dus niet “*geregeld zal gebruikt worden*”).

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

Het KB spreekt duidelijk in de “tegenwoordige tijd” en niet in de “verleden tijd”. Dit betekent concreet dat een (toekomstige) aankoper met beperkte mobiliteit van een onroerend goed in een bestaande appartementsgebouw niet kan eisen dat aanpassingen zouden plaatsvinden ten laste van de vereniging van mede-eigenaars. Een verkoper zou de verkoop kunnen weigeren indien blijkt dat de koper in kwestie weigert afstand te nemen van eisen om ondermeer liftaanpassingen door te voeren of andere aanpassingswerken af te dwingen zoals; toegangshellingen, bredere deuren, hoogte van parlofooninstallatie, schakelaars, enz...

Dit alles lijkt ons eens te meer belangrijk rekeninghoudende met het feit dat op het document “*Informatieve vragenlijst*” onderaan er vermeldt staat “*Personen met andere handicap*”, wat kan betekenen dat eigenaars of mede-eigenaars eveneens dienen te voorzien in mogelijke specifieke aanpassingen voor slechtzienden (sterkere belichting, teksten met grotere karakters of geschriften in braille, akoestische signalen, enz...of voor slechthorenden (knippersignalen, sirènes enz...), of voor mensen die last hebben van claustrofobie, of voor mensen allergisch aan stofdeeltjes, geuren, kleuren, dieren enz....

Het NICM-CNIC en het AES/SNP zijn dus van mening dat in bestaande gebouwen en bestaande liftinstallaties, voormelde specifieke aanpassingen niet mogen worden geëist ten laste van de eigenaars of van de verenigingen van mede-eigenaars, noch ten laste van één enkele mede-eigenaar, noch van een (toekomstige)huurder of van een (toekomstige) koper.

De vraag of dergelijke aanpassingen mogen worden toegelaten en/of geëist en/of uitgevoerd door en ten laste van de aanvrager lijkt ons geenszins de bevoegdheid of de doelstelling van een wetgeving , temeer elke zaak individueel zeer specifiek verschillend kan zijn.

Het NICM-CNIC en SNP/AES zijn van mening dat men zich strikt dient te houden aan de bewoordingen van het KB. (Zie ook hierna “*Technische informatie...Punt 4a*”).

Technische informatie voor de uitvoering van de risicoanalyse.

Paragraaf 1:

Naar logica en goede verstandhouding dient de volgorde van de zinnen te worden verwisseld en dient men te beginnen met volgende woorden: “*De volgende inrichtingen worden als veiligheidsinrichting beschouwd...*” en vervolgens : “*De goede werking van deze veiligheidsinrichtingen...*”.

Paragraaf 2:

Punt 2a:

Veiligheidsgordijnen, kooihekken enz.

1. In vergelijking met voorgaande teksten blijkt deze tekst nu aanvaardbaarder, niettemin dient ze nog worden aangevuld met de beschrijving dat kooihekken uitgerust met draaiende houten latten (planchetten) die bij gesloten stand één volledig afgesloten wand vormen en waarbij de planchetten bij openingsstand volledig vertikaal op hun assen zijdelings afzwenken, volledig voldoen aan de voorschriften terzake. Een voorbeeld van dergelijke houten kooihek is te zien op de Bld de la Sauvenière 94 te Luik.
2. Wat wordt bedoeld met het laatste punt : “*Bewaking op het uitgangsrelais...*”. Is dit een lamp, een signaal of wat ?
3. In de laatste zin: 2013 dient gewijzigd naar 2018. Op volgende pagina: idem met de tweede zin.

vzw NICM – CNIC asbl

Administratieve zetel : Twee Leeuwenweg 20/32 te 1800 Vilvoorde

Tel.: 02/252.69.58 – www.nicm.be – secretariaat@nicm.be

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

4. Wij hebben eens te meer kritiek op de titel “*De werkfiche... (toepassing KB 09/03/03)...*” vermits geen enkele van die cijfers terug te vinden zijn in het KB.

Punt 2b:

1. Naar wij weten wordt door brandweer en bepaalde reglementen expliciet verboden om kabels, sanitaire leidingen of elektrische leidingen te plaatsen in liftschachten. Het plaatsen van kabels, stopcontacten en lampen van boven tot onder op een niet-verblindende wijze is net het tegenovergestelde! In ieder geval zijn wij van mening dat men hier een zéér hypothetisch risico vervangt door een reële risico voor een eventuele aanraking en kortsluiting.
2. Daartegenover kan men stellen dat het onderhouds- en controlepersoneel zelf dient te beschikken over looplampen die hen – per definitie - een gedetailleerde onderzoek toestaan.
3. Wat betreft het “*bijkomend verlichtingspunt op het kooidak*”... verwijzend naar al datgene wat men wenst geplaatst te zien op het kooidak, is het ons de vraag waar ze hun voeten gaan plaatsen?!...
4. Machinekamer en de schijvenruimte: Het NICM-CNIC en AES/SNP zijn van oordeel dat de verlichting van deze ruimten reeds bij de constructie ervan dient te worden geplaatst door de liftenbouwer zelf en dus is het hier de verantwoordelijkheid van deze laatste vermits hij wist en weet “*waar onderhoud en inspectie wordt uitgevoerd*”, de eigenaar daarentegen niet. Waarom deze kosten dan verhalen op de eigenaars ?

Punt 2c:

Asbest: Wij vernemen met enige geruststelling dat de voorschriften aangaande het asbest uitsluitend betrekking hebben op de remschijven die systematisch verwijderd zullen worden naarmate de remschijven vervangen worden. Wij wensen te bemerken dat de verantwoordelijkheid van aanwezigheid van asbest berust bij de liftenbouwers en niet bij de eigenaars.

Punt 2d:

Stopnauwkeurigheid

1. Het kabinet stelt voor dat deze nauwkeurigheid bij “*gewone*” gevallen 3 cm (30 mm) bedraagt, maar dat, indien deze marge niet kan bereikt worden “*bijkomende maatregelen*” zouden worden getroffen zoals bijvoorbeeld het markeren van de boorden met fluorizerende of gekleurde banden, een speciale verlichting of andere. Het NICM-CNIC samen met het AES/SNP vinden deze voorstellen aanvaardbaar en overeenkomstig met het voorgaande onder “*Algemene bemerkingen*”. Verder zijn wij van mening dat alle voorschriften met betrekking tot de veiligheid in éénzelfde gebouw dienen homogeen te zijn. Het KB eist dan wel zeer strenge voorschriften met betrekking op de stopnauwkeurigheid van een lift, terwijl in datzelfde gebouw de treden van trappen in de traphal moeilijk te zien zijn zoals blijkt in de gebouwen van Economische Zaken, Albert II-laan, wat in schril contrast staat met de verwachtingen van lifteneigenaars.
2. Een deelnemer interpelleert de vergadering en stelt dat op de markt een systeem bestaat teneinde de stopnauwkeurigheid te verbeteren zonder te moeten overschakelen naar het nieuw systeem van een elektronische frequentieregelaar, dat goed maar

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

tegelijkertijd zéér kostelijk is. Deze vraag wordt dus verder onderzocht. De tekst onder 2d) zal worden herzien.

Punt 2 e:

Aanpassing van schachten met niet doorlopende schachtwanden. Voorgestelde tekst wordt in zijn totaliteit verworpen en bekritiseerd.

1. Het NICM-CNIC en AES/SNP beschouwen deze maatregel als onrealistisch en volledig onaanvaardbaar. Wij hebben reeds herhaaldelijk verwezen naar het feit dat GEEN ENKELE veiligheidsmaatregel tot op de dag van vandaag werd uitgevaardigd om miljoenen mensen te beschermen die op de straten, in de metrostations, op de treinperrons, miljoenen keren worden voorbijgereden of ingehaald door auto's, treinen, metrostellen enz...
2. Eens te meer kunnen wij niet aanvaarden dat hierbij wordt verwezen naar een Europese Norm (EN 194) vermits zij niet van dwingend recht is voor de reeds bestaande liftinstallaties en ze totaal onbekend is bij de eigenaars en beheerders.
3. De voorschriften met betrekking op de vereiste minimumhoogte van de niet-doorlopende schachtwanden zijn onduidelijk. Er wordt gepreciseerd dat de schachtwanden vanaf de bordes minstens 2,50 m hoog moeten zijn. Het is voor ons een raadsel waarom men die hoogte oplegt. In 1990 werd de hoogte op 2,00 meter bepaald. Daar bovenop rept het KB géén woord aangaande de schachtwandhoogte ten opzichte van de neus van een trede bij een lift dat centraal ingebouwd werd in een traphal. Wij zien totaal geen grondige afdoende redenen om plots deze hoogte op te leggen. Subjectiviteit van de bovenste plank, tenzij ons wordt aangetoond aan de hand van ernstige statistieken van veelvoorkomende ongevallen ingevolge een te lage schachtwand. Vervolgens wordt verder bepaald dat "*de hoogte van de wand aan de toegangzijde*", minimum 3,50 m hoog dient te zijn. Des te meer is het ook voor ons hier weer gissen vanwaar deze cijfers plots vandaan komen. Bij gewone situaties hoort het te stellen dat de schachtwanden lopen tot tegen het plafond. Het doet eens goed ook te denken aan extreme gevolgen, t.t.z. een schijnveiligheid, die dit met zich zou kunnen brengen, de gebruikers zouden zich kunnen beginnen inbeelden dat alle schachtwanden tot bovenaan tegen het plafond gaan... Het kan dus niet dat de conclusie zou zijn: Vervangen van een kleine risico door een andere kleine risico tegen een zeer hoge kostprijs!

Punt 2f:

Aanpassing van kooien.

1. De tekst haalt twee normen aan. We herhalen nogmaals, dat verwijzing alleen kan met vrijblijvend karakter.
2. Zoals reeds voorheen aangehaald met betrekking op homogene veiligheidsvoorschriften in een gebouw dient ook hier deze integraal te worden toegepast: het eisen van zeer klein bewapend glas, gelaagd met een veiligheidsfolie of veiligheidsglas is waanzinnig, terwijl in datzelfde gebouw misschien wel tientallen vierkante meters glaswerk uit gewone beglazing bestaat zonder enige veiligheid.

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

Punt 2g:

Positieve vergrendeling

1. Het NICM-CNIC en AES/SNP hebben nota genomen dat het hier gaat om een concept eerder dan een echte realisatie met name: de mogelijkheid dat een overloopdeur zich zou openen dient als “*een uitzondering*”, of als “*normaal onmogelijk*” te worden aanschouwd (elektrisch en mechanisch) en indien toch, dan uitsluitend wanneer de liftkooi stilstaat tegenover de betrokken overloopdeur. Ondanks de mogelijke kosten die deze aanpassing met zich mee kan brengen, werd de invoering van dergelijk veiligheidssysteem (aangekondigd sedert 1990), steeds gesteund door het AES/SNP, gezien de risico's, de verantwoordelijkheden, de slijtage, enz...
2. Het ware logischer had men in de plaats van te schrijven “*De grendelinrichting mag niet bereikbaar zijn voor de gebruiker...enz*”, geschreven “*...mag niet in beweging gebruikt worden...*” of “*...geactiveerd worden...door de gebruiker*”, want het is bij deze handeling dat het voorval zich kan voordoen. Een inbreker kan de kluis bereiken, maar hij mag ze niet in werking kunnen stellen om te openen!

Punt 2h:

Noodverlichting en bidirectionele communicatie.

Het lijkt misschien wel moeilijk, maar evenzeer noodzakelijk om aan de huidige tekst handelend over het communicatiesysteem toe te voegen dat het systeem niet afhankelijk mag worden gesteld van de liftconstructeur, in die zin dat een zéér feilloze vervanging van het bidirectioneel systeem mogelijk wordt van zodra de eigenaar geen voldoening meer heeft in de diensten van de onderhoudsfirmas...

Punt 2i:

Verluchting.

Geen bemerkingen.

Paragraaf 3: Volgende minimale veiligheids...enz.

Punt 3a:

Er wordt nota genomen van het feit dat de betrokken snelheden aanschouwd dienen te worden volgens categorieën: de liften met “*een snelheid van 0,63m/sec.*” mogen bv gaan tot 0,65 m/sec of tot 59 cm/sec. Zij vallen onder dezelfde categorie.

Punt 3b:

In de derde zin van de omkaderde tekst alsook de tweede zin in de daarop volgende tekst is het woord kooideur onjuist. Immers, een kooihek volstaat eveneens voor zover voldaan wordt aan de voorwaarden reeds vooraf aangehaald onder paragraaf 2: punt 2a.

Punt 3c:

Verlichting stopplaatsen.

Overeenkomstig de bemerkingen reeds aangekaart onder paragraaf 2: punt 2d, (stopnauwkeurigheid) lijkt ons de 50 lux – reeds betwistbaar aangezien het KB géén melding maakt hieromtrent – moduleerbaar of compenseerbaar door sluwigheden zoals gekleurde drempels, enz.

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

Paragraaf 4 : Afhankelijk van het resultaat... Art. 4

Punt 4a: Lift voor gebruikers met beperkte mobiliteit.

Wij verwijzen naar voormelde bemerkingen onder I. D. In dit kader, beschouwt het NICM-CNIC en SNP/AES de onderworpen tekst aanvaardbaar zonder wijzigingen. Om de positie van het SNP/AES duidelijk aan te tonen zou volgende verfijning aan de alinea mogen “*voor specifieke handicaps*”...(…voor personen met claustrofobie: beglaasde kooi en/of deur en schachtwanddeur, voor allergische personen: speciale kooitapijt en/of bekleding van de kooiwanden, rookverbod voor iedereen met allergie aan tabakrook, wanden in roestvrij staal indien reukallergie...enz.)

Punt 4b:

De Administratie van het Kabinet heeft dadelijk verklaard dat deze onderworpen tekst dient herzien te worden naar mogelijke afzwakking ervan.

Punt 4c:

Toegankelijkheid schachtput in machinekamer

1. Schachtput: De voorgestelde teksten zijn totaal niet rechtlijnig. Het KB schrijft voor in de bijlage I onder Punt 4^c uitsluitend (Afhankelijk van het resultaat van de risicoanalyse...) “*aanpassen van de toegankelijkheid van de schachtput en de machinekamer*”. Vooreerst dient opgemerkt dat deze opgelegde voorschriften uitsluitend betrekking hebben op het onderhoudspersoneel, en in het bijzonder de EDTC’s maar in géén enkel geval de gebruikers (groot publiek). Enerzijds is het verbazingwekkend te moeten vaststellen dat een liftenbouwer bij de plaatsing van het toestel hiertoe niets voorzien heeft en nu onder het mom van een KB, een dergelijke haast luxueuze inrichting of aanpassing vraagt. Anderzijds, volgens het KB hangt alles af van het resultaat van de risicoanalyse en het lijkt er sterk op dat dit resultaat overeenkomstig zal zijn met de in vraag gestelde tekst. De beroepsmensen die tussenkomen in de bouw hebben hun eigen gereedschappen (ladders, lampen, werktuigen, enz...) Een toestand waarbij de schachtput onder water staat is uiteraard niet aanvaardbaar: dit veroorzaakt tevens een walgelijke stank. Kortom, de tekst dient volledig herzien te worden.
2. Machinekamer en schijvenruimte. Mutatis, mutandis, zelfde opmerkingen als hierboven: de tekst is aan een volledige herziening toe.

Notabene: Het is schokkerend te moeten vaststellen dat teksten in verband met het onderhoudspersoneel veel méér uitgewerkt en veeleisender zijn dan deze in verband met de gebruikers !! Dit geldt ook zo voor het nu volgende punt...

Punt 4d:

Aanpassen van de beweegbare delen in de machinekamer (cf Bijlage I van het KB).

Het overgrote deel van de onderworpen tekst beantwoord niet aan de voorschriften. Het NICM-CNIC en SNP/AES kunnen dergelijke onwettige toestand tot procedure niet aanvaarden.

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

Punt 4^e:

Aanpassen van een ontgrendelingssysteem

De Nederlandstalige als de Franstalige tekst van bijlage I kan leiden tot enige verwarring: wilt men met “*speciaal gereedschap*” zeggen dat de mogelijkheid wordt geboden tot het openen van overloopdeuren en/of vervolgens de kooideuren ? De tekst voorgesteld door AIB Vinçotte lijkt te stellen dat met het speciaal gereedschap alléén de overloopdeuren kunnen geopend worden, en wat dan met de kooideur ? Het NICM-CNIC en SNP/AES vragen om meer toelichting.

Punt 4f:

Afschermen van de sloten enz...

Geen bemerkingen.

Punt 4g:

1. Wij begrijpen niet goed waarom het sluiten van een automatische kooideur dient te worden belet alvorens dat de overloopdeur vergrendeld is zoals beschreven in bijlage I. Wij vragen om meer toelichting zonder het nut ervan te betwisten. Volgens de “*Werkfiche*” lijkt het ernaar dat dit alléén vereist is daar waar de afstand tussen de overloopdeur en de kooi méér dan 15 cm bedraagt en alwaar het gevaar bestaat dat een persoon gekneld raakt tussen de twee deuren ! ... In die zin is het van belang dat de onderworpen tekst deze toestand bevestigt.
2. Wij stellen ook vast dat de voorschriften van de onderworpen tekst werden aangevuld met de bepaling dat deze slechts van toepassing zijn wanneer de afstand tussen de overloopdeuren en de kooi méér dan 150 mm bedraagt. Wij zien niet onmiddellijk het nut ervan in, maar vragen niettemin om meer uitleg.
3. Wij stellen vast dat een bijkomende voorschrift aan de onderworpen tekst werd toegevoegd, te weten in omgekeerde zin, een bordesdeur niet ontgrendeld mag worden wanneer de kooideur niet volledig open is. Waarom ?

Punt 4h:

Beperken van de afstand enz...

De verschillen tussen de voorgestelde cijfers in geval van een kooideur of gordijn zijn voor ons een raadsel. Daarentegen, guillotinedeuren zijn ons onbekend. Quid ?

Punt 4i:

Voorzien van een elektrisch veiligheidscontact op de grendeling

1. Men dient te schrijven “...*op de grendeling van de kooideur*”
2. De 3 eerste lijnen lijken een herhaling van het punt 4
3. De toelichting van de laatste 2 lijnen zijn niet duidelijk genoeg voor de leek. Wij wensen meer toelichting.

Punt 4j:

1. Buffers: laatste lijn. Buffers in de schachtkop zijn overbodig:

- De lift dient normaal te stoppen aan de hoogstgelegen overloop
- Daarbovenop zijn er eindeloopschakelaars
- Buffers bovenaan zijn alleen nuttig in het geval van een onderbreking in de machines met een licht geladen kooi, waarbij het tegengewicht deze naar

vzw NICM – CNIC asbl

Administratieve zetel : Twee Leeuwenweg 20/32 te 1800 Vilvoorde

Tel.: 02/252.69.58 – www.nicm.be – secretariaat@nicm.be

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

boven zou kunnen trekken. De werkelijkheid toont aan dat dit soort ongeval zéér uitzonderlijk is (zeker met uitstekend materiaal)... Er kan niet aanvaard worden dat voor tweedehands materiaal dergelijke speciale voorschriften verplichtend maakt !

2. Vanginrichting. Voor het meer technisch begrijpbaar te stellen, zou het wenselijk zijn dat de tekst specificceert waartoe de snelheidsbegrenzer dient en waar zij geïnstalleerd wordt. Idem voor de contacten en toebehoren van de kabelslapte.
3. Ongecontroleerde opwaartse beweging van de kooi. Het NICM-CNIC en SNP/AES verzetten zich tegen deze vorm van schijnbare veiligheden. De ervaring toont aan dat het voorkomen van dergelijke evenementen zeer klein is, en verder blijkt dat het fenomeen zich steeds bij dezelfde liftenbouwer voordeed. Eindeloopschakelaars. Wij begrijpen niet goed welke het nut is van de plaatsing van een elektrisch contact op de verbinding wanneer het einde van de baan niet rechtstreeks door de kooi wordt in werking gesteld. Wij menen dat het hier dan ook gaat om een “*mechanische*” verbinding ? Klopt dit ? Quid ? Onafhankelijke contactoren: wij zien niet goed in waarom er twee in serie geplaatste contactoren noodzakelijk zijn voor de netstroomvoeding van de machine. Te meer, het KB zwijgt en blijkt vaag over dit onderwerp.

Punt 4k:

Noodbediening om gebruikers te bevrijden.

1. Bedieningen. Tijdens de bijeenkomst, begreep niemand hoe een persoon die een wiel gebruikt en manoeuvreert uit veiligheidsoverweging vanuit de machinekamer, een zicht kan hebben op de kooi, zonder zich te verplaatsen en gelet zijn positie ten aanzien van de overlopen...enz. Zo ook begrepen we niet waarom een elektrisch contactstelsel de afwezigheid van een veiligheidswiel dient te melden dat door iemand werd weggehaald ! Terwijl in principe het volstaat om te kijken.
2. Stootbord onder de kooigang. Op de bijeenkomst waren de meningen zeer sterk uiteenlopend aangaande de “*stootbord*”, het nut ervan, de bevestiging, zijn beweegbaarheid, zijn correcte lengte, enz... Meer details en uitleg zijn wenselijk.

Punt 4l:

Geen speciale opmerkingen, met uitzondering op de laatste twee lijnen die niet afkomstig zijn van de KB tekst (bijlage I) dat uitsluitend spreekt over equipotentiële verbindingen.

Punt 4m:

Aanpassingen, onderhoud en inspectie. Veiligheid. De liftenbouwers en EDTC's hebben hun verbeelding de vrije loop gelaten,... in hun voordeel... en ten kosten van de anderen. Dit is schokkend.

1. Ruimte in de schachtput... en in de schachtkop. Om mogelijke risico's te kunnen aanvaarden zou het wenselijk zijn op de hoogte te worden gesteld van het aantal en de regelmaat van ongevallen met dergelijke oorzaak.
2. Gevaar voor opsluiting in de schacht. Weigeren de onderhoudsploegen te erkennen dat er GSM bestaat ?
3. Hoogteverschillen in de machinekamer. In den beginne ligt ook hier de verantwoordelijkheid bij de liftenbouwer. Het installeren van trappen en/of ladders brengt nieuwe bijkomende risico's met zich mee.

vzw NICM – CNIC asbl

Administratieve zetel : Twee Leeuwenweg 20/32 te 1800 Vilvoorde

Tel.: 02/252.69.58 – www.nicm.be – secretariaat@nicm.be

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

4. Slipgevaar in de machinekamer.....reiniging. Deze vorm van voorschrift is rondweg schandalig. Indien zou blijken dat, in een met sleutel afgesloten machinekamer, zich olievlekken op de vloeren bevinden dan is de fout en de reden te vinden bij het onderhoud of de diensten. Vermits de toegang tot de machinekamer verboden is voor particulieren, zijn het uiteraard uitsluitend zij die dienen te reinigen en niemand anders.
5. Weerstand van het kooidak. We herinneren ons nog al datgene wat vooraf werd gevraagd te plaatsen op het kooidak... Beelden we ons eens even in dat het dak uit een te zwakke constructie bestaat, het is alsof denken aan een huis waarvan het dakconstructie of de dakgoten niet in staat zijn om een persoon hierop toe te laten staan. De aansprakelijkheid ligt hier duidelijk bij de constructeur.
6. Opleggingen in de vloer... Het plaatsen van stootplinten lijkt ons op het vervangen van een risico door een andere: blijven steken en vallen !
7. Valbeveiliging kooidak. Nog bijkomend te plaatsen materiaal op het kooidak ! Wanneer noodzakelijk moet het personeel veiligheidsriemen dragen en zich vasthaken, net zoals hij veiligheidsschoenen, veiligheidshelmen, veiligheidshandschoenen enz... dient te dragen.
8. Luiken en deuren. Wij verwijzen naar een verwarring bij de interpretatie van de term "luik": wordt hier een deurtje bedoeld (= klein deurtje met verticale scharnieren) of een valluik (horizontale scharnieren) ??
9. Vreemde voorwerpen in de schachtput. Wij zijn van mening dat het punt omtrent de belichting onder het punt 2b eveneens valt onder deze categorie en dus af te schaffen.
10. Hijsmateriaal. De resultaten van deze bijkomende vereisten ten koste van de eigenaars (!) lopen het risico aanleiding te geven tot de definitieve afschaffing van de volledige liftinstallatie... Daarna dient ieder "zijn plan maar te trekken".
11. Inspectie besturing op het kooidak. Blokkeerschakelaar: Wij denken dat het hier om een "slagpuntschakelaar" (noodstop) gaat. Blokkeerschakelaar bereikbaar vanaf het bordes: a priori een groot gevaar: het bereik ervan tot het publiek.
12. Tegengewichtgeleiders. Wij wensen hierover meer uitleg.
13. Glas in de bordesdeuren. Zoals reeds vooraf gesteld zien wij niet de noodzakelijkheid in van veel strengere voorschriften dienaangaande, in vergelijking met de veel grotere ruiten van ramen in datzelfde gebouw.
14. Ruimte onder schacht. Het besproken toeval van een eventuele vrije val van het tegengewicht is zéér uitzonderlijk en dus de aanwezigheid van een ruimte onder de schacht ook (natuurlijk). Belangrijke hoge kosten zijn hier dus overbodig.

Note: De verwijzing naar Normen

Het NICM-CNIC samen met het SNP/AES dringen aan op het feit dat de normen NIET van toepassing zijn op toestellen of reeds bestaande installaties, BEHALVE indien zij wettelijk worden gesteld door een wet. En hier is nergens sprake van een wet. Ingevolge dat noch de eigenaars, noch de Overheid wensen dat deze Normen met betrekking op de liften enz...wettelijke worden gesteld, dient men niet te trachten om ze aan te voeren onder een wet of besluit met als betrachting een vals of verkeerdelijk vermoeden, laat staan een vals of foutieve opinie, te doen ontstaan in de geest van het publiek of de rechters.

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

Teksten in de zin van “*deze inrichting te voorzien – zie Normen XYZ*” dienen vermeden en verworpen te worden. Er dient geschreven te staan bijvoorbeeld: “*deze inrichting voorzien. Ter informatie, de Normen XYZ voorzien dat...*”.

Wij dringen stevig aan op dit punt vermits blijkt dat liftenbouwers (en anderen) bepaalde argumenten of zaken die zij kost wat kost verwezenlijkt wensen te zien door systematisch gebruik te maken van onterechte verwijzingen “*door de wet / door een Norm / door Europese Aanbevelingen...*” enz... Allemaal leugenachtige beweringen die door de voortdurende herhaling ervan de media en publiek verbazen.

Dubbele reeks besluiten vanwege het NICM-CNIC en SNP/AES naar aanleiding van de overlegvergadering van 17.05.2005 en het bezoek aansluitend aan de installaties van KONHEF te Antwerpen.

I. Eerste reeks besluiten

Het interessante bezoek aan KONHEF heeft de mogelijkheid geboden aan verschillende eigenaars, het NICM-CNIC en het SNP/AES om de teksten, verslagen, offerten, contracten en/of bemerkingen die hen ter goedkeuring worden voorgelegd, beter te begrijpen.

Tegelijkertijd heeft het NICM-CNIC en het SNP/AES kunnen vaststellen;

- a. dat alle wijzigingen aan geleiders, zowel voor de kooi als voor het tegengewicht niet alléén nutteloos zijn maar tevens zéér kostelijk, wat sommigen ten goede zou komen...
- b. dat het in werking treden van de parachutes een zéér uitzonderlijke gebeurtenis blijkt in het bestaansleven van een lift en dat de vervanging van een blokeervang-parachute door een progressieve remvang-parachute niet te rechtvaardigen blijkt voor de liften “*uit de categorie <63 cm/sec*” (zie punt 4 in het document over “*procedure*”)
- c. dat het installeren van een “*parachute tegen ongecontroleerde opwaartse beweging van de kooi*” dient te worden verworpen gezien de zéér geringe kans tot dergelijk incident
- d. dat een stopnauwkeurigheid van 3 cm, voor liften met een snelheid kleiner dan 63 cm/sec, met de huidige reeds bestaande middelen vaak haalbaar blijken bij alle liften, maar dat dit uiteraard een regelmatige of periodieke afstelling of regularisatie vergt (aan de hand van afstelschroefjes ter hoogte van ieder verdiep!). Het simpelweg vervangen van dit systeem door een elektronische frequentieregulator – zoals wordt voorgesteld door de overgrote meerderheid van de liftenbouwers – blijkt echter niet noodzakelijk, te meer daar het prijsverschil enorm is.

Dit eerste besluit rechtvaardigt een volledige oplettendheid van eigenaars met betrekking op de onderzoeken, analyses en daarbij aansluitende offerten die zij – over het algemeen zonder voorstelling van mogelijke alternatieven – ontvangen en waarbij de afwezigheid van mogelijke gelijkaardige oplossingen als onwettig dient te worden aanschouwd.

De volgende punten, hieronder toegelicht, kunnen alleen maar deze stelling bevestigen.

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

II. Tweede reeks besluiten

Na grondige lezing van de teksten die ons door de Administratie van het Kabinet werden toebedeeld einde April 2005, heeft tot de vaststelling geleid van verschillende onregelmatigheden die wij hierna aanhalen en toelichten. Het gaat om de volgende teksten voorgesteld door AIB-Vinçotte: *Procedure voor de uitvoering van de risicoanalyse*” en *“Voorbeeld van een risicoanalyse”*.

1. Wij lezen inderdaad (hoofdzakelijk pagina's 2 en 4) § 3 – *“Basis van onderzoek”*, al.3, 3 Noot *“Deze risicoanalyse is een advies aan de beheerder. Ze heeft geen dwingend karakter. Het behoort tot de verantwoordelijkheid van de beheerder rekening te houden met risico-inventarisatie en de hieraan gekoppelde minimale veiligheidsmaatregelen...”*
2. Deze tekst biedt de volledige vrijheid aan eigenaar/beheerder om al of niet rekening te houden met de observaties van de EDTC, dit alles onder zijn verantwoordelijkheid. Wij stelden tijdens de bijeenkomst vast dat de Administratiedienst van het Kabinet niet dezelfde mening deelden... Het lijkt erop dat deze tekst eigengereid werd opgemaakt door AIB-Vinçotte die daarbovenop met regelmaat op verschillende plaatsen meldt dat *“dit document is bekrachtigd door de Federale Overheidsdienst (FOD), dienst Economie, als uniforme procedure”* wat dus onterecht blijkt, om maar niet meer te zeggen. Voor het NICM-CNIC en SNP/AES blijkt dat deze tekst véél te ver gaat vermits zij onvermeend toelaat om absoluut geen rekening te houden met de bemerkingen of mogelijke gevaren.
3. Een andere extreme stelling is juist het tegenovergestelde van wat vooraf ging. Bij de uitvoering van een risicoanalyse zal de EDTC *“de risico's omschrijven (en dus niet het materiaal – nvdr) waarvoor een modernisering noodzakelijk is”* (Art. 5 § 1 van het KB van 09.03.2003). Vervolgens dient de eigenaar deze analyse over te maken aan een moderniseringsbedrijf die *“de mogelijke technische oplossingen voorstelt, met vermelding van de prijs en de voor- en nadelen van de voorgestelde oplossingen”* (Art. 5, § 2 van het KB van 09.03.2003). En tenslotte, *“na de uitgevoerde modernisatiewerken zal de EDTC een controle uitvoeren en een attest van regularisatie afgeven”*. (Art. 5, § 1 van het KB van 09.03.2003)
 - Maar men moet overeenkomen: indien het éézelfde EDTC is die de risico's, hun ernst en de regelmaat bepaald is de vraag hoe hij dit zal doen? Daar men niet beschikt over officiële statistieken met betrekking op de regelmaat van specifieke of andere ongevallen, heeft men besloten het woord *‘frequentie’* te vervangen door *‘waarschijnlijkheid’*. En dit is juist volledig subjectief, zeker in dit domein: ze bezit noch statistische grondbasis noch wettelijke ondersteuning, ze wisselt van de ene waarneming naar de andere voor éézelfde voorwerp, en verschilt ook van gebouw tot gebouw; kortom, ze verschilt naar soort van bewoners. De cijfers die de waarschijnlijkheid bepalen in een risicoanalyse kunnen terecht worden betwist door de eigenaar.
 - Dit is echter niet alles: op het einde van het *“verslag van een risicoanalyse van een lift”*, voorgesteld door AIB-Vinçotte, bevindt zich een tabel (grafiek) die een weergave zou zijn van de ernstgraad van de vermelde opmerkingen (risico's) met cijfers van een check-list die indertijd zonder enige inspraak van eigenaars en tevens volledig verworpen werd door alle partijen, gelet haar

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

tegenstrijdigheid met de definitie van een risicoanalyse. Een check-list is een notitie (boekje) voor de onderhouds-of inspectiedienst. Deze check-list kan in géén enkel geval en op geen enkele wijze opnieuw worden ingevoerd in de documenten onder een andere benaming of vorm. Het resultaat is dat de tabel (met grafiek) waarvan sprake hierboven in géén geval kan worden aanzien als een dwingende noodzakelijkheid. Concreet kunnen we besluiten dat de vooropgestelde positie van de EDTC als enige bevoegd tot het omschrijven van mogelijke risico's, dient te worden herbekeken.

4. Alvorens verder te gaan, dienen we een bijkomende anomalie in voormelde documenten op te halen. We herhalen dat de check-list stapsgewijs naar de geest van eigen goeddunken de punten volgt van de bijlage I van het KB, t.t.z.: 1° de onmiddellijk te nemen maatregelen; 2° maatregelen te nemen vóór 2013; 3° de maatregelen te nemen vóór 2018; en 4° de maatregelen te nemen afhankelijk van de risicoanalyse. Deze maatregelen werden vooreerst opgenomen in de documenten van AIB-Vinçotte onder twee verschillende vormen, maar die identiek de volgorde van de check-list volgen. Het zijn:

- “*technische informatie voor de uitvoering*”
- “5. *Werkfiche*”. Deze omvat in de rechter kolom “*gecodificeerde opmerkingen*” (G.O.) die elk een nummer bevatten; alleen volgen deze cijfers in geen enkele zin mekaar op
- In feite, deze cijfers worden in een toenemende volgorde weergegeven in een derde document betiteld “*lijst met gecodificeerde opmerkingen*” (G.O.), maar deze volgorde beantwoordt aan niets: het lijkt eerder op een algemene wanorde. Het resultaat is dat men ongestoord van het ene document “*werkfiche*” naar het andere document “*lijst van G.O.*” kan overgaan, maar het tegenovergestelde blijkt echter niet mogelijk. De gewone lezer is zich niet bewust dat deze lijst van de G.O. totaal niet beantwoordt aan de voorschriften van het KB en de onderafdelingen die wij voorheen aanhaalden ! Inderdaad, de § 4 van de bijlage I van het KB “*maatregelen te nemen afhankelijk van het resultaat*” is bij deze weggemoffeld en inbegrepen zonder enige rechtvaardiging, in de te nemen maatregelen in 2013 en 2018...! Terwijl, de § 4° van het KB met algemene bewoordingen zich richt naar geval per geval: wat eigen is van een analyse, maar nooit van normen of van persoonlijke behoeften. Zijn belangrijkheid is dus fundamenteel en zijn verdwijning ten zeerste eigenaardig.

Dit alles blijkt eens te meer ondoorzichtig (lees *verdacht*) als moet blijken dat het einddocument “*verslag van een risicoanalyse*” eveneens over 4 punten beschikt en waarvan de eerste drie gelijkgesteld zijn aan deze hiervoor toegelicht (1. onmiddellijke maatregelen; 2. vóór 2013; 3. vóór 2018), maar waarbij het 4de punt gewijzigd werd naar “4. *D. Risico waarvoor de minimale veiligheidsmaatregelen zo snel mogelijk zijn te nemen (gebrekkige werking van bestaande componenten)*” – wat totaal niets te maken heeft met punt 4° van het KB. Alsook de titel “*verslag (= rapport) van een risicoanalyse*” komt niet overeen met de werkelijkheid en de waarheid: de risicoanalyse van een mogelijk geval gebeurt niet en er bestaat geen verslag dienaangaande: het KB wordt bij deze helemaal niet gerespecteerd.

PROCEDURE VOOR DE UITVOERING VAN DE RISICOANALYSE VAN EEN LIFT

Het NICM-CNIC en SNP/AES wensen zich niet aan te sluiten bij deze vorm van benadering, noch in de besluiten van AIB-Vinçotte die, sedert enkele maanden volhouden de checklist voor te leggen als een risicoanalyse, wat uiteraard onjuist is.

Eindbesluit

De procedure van de risicoanalyse opgelegd overeenkomstig § 4 van de bijlage I van het KB dient nog steeds opgesteld te worden rekening houdende met alle elementen, met inbegrip de vrijheid van de eigenaar om onder zijn verantwoordelijkheid een zéér uitzonderlijke risico en/of met zeer lage belangrijkheid af te wijzen.

Het NICM-CNIC en SNP/AES zijn bereid hierover te overleggen en betreft ten zeerste de al dan niet opzettelijke uitnodigingswerkwijze waarbij blijkt dat sommigen niet uitgenodigd worden alhoewel zij belangrijke standpunten kunnen meebrengen bij de onderhandelingen.

